

عنوان مقاله:

ارزیابی عوامل توسعه گردشگری شهری (مطالعه موردی: خوی)

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی و پنجمین همایش معماری و شهرسازی پایدار (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مهرناز مولوی - استادیار، گروه شهرسازی دانشگاه گیلان

رضا نادر - دانشجوی کارشناسی ارشد، برنامه ریزی شهری، دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

امروزه صنعت گردشگری در برخی کشورها مهمترین منبع درآمد تلقی می شود. از میان انواع گردشگری، گردشگری شهری پدیده‌ترین نوع گردشگری محسوب می شود. این صنعت در شهرهای توریستی کشورهای جهان تأثیرات مثبت و منفی انکارناپذیری در زمینه های مختلف اقتصادی، اجتماعی و اکولوژیکی و ... داشته است. بدین ترتیب برنامه ریزی و مدیریت گردشگری ضرورتی اجتناب ناپذیر است. این تحقیق با توجه به پتانسیل های گردشگری شهر خوی، سعی در ارائه راهبردهایی جهت توسعه گردشگری در خوی دارد. روش این تحقیق به صورت اسنادی، پیمایشی و توصیفی بر اساس تحلیل محتوا بوده و هدف آن بررسی فضاهای تاریخی- فرهنگی و طبیعی شهر خوی و فرصت ها و محدودیت هایی است که می تواند نقش موثری در برنامه ریزی و مدیریت گردشگری این شهر داشته باشد. یافته ها نشان می دهد که ما نیازمند تضمین اثرات مثبت و کاهش عوارض منفی هستیم و از این رو، برنامه ریزی جامع و راهبردهای موثر مدیریتی ضروری است. اثرات مثبت شامل حفظ و گسترش آیین های فرهنگی و موسیقی بومی و نیز تقویت زیرساخت ها و تسهیلات و خدمات گردشگری است. اثرات مثبت شامل حفظ و گسترش آیین های فرهنگی و موسیقی بومی و نیز تقویت زیرساخت ها و تسهیلات و خدمات گردشگری است. در انتها با استفاده از ماتریس برنامه ریزی راهبردی کمی (QSPM) پیشنهادها راهبردی جهت توسعه گردشگری خوی، مقایسه و اولویت بندی شده اند.

کلمات کلیدی:

گردشگری شهری، گونه ها، جاذبه ها، QSPM

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1001584>

